

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینۀ ایران

فرستنده: مناف فلکی فر

۰۴ نومبر ۲۰۱۴

طرح های جدید جمهوری اسلامی علیه زنان کارگر !

هر روزی که می گذرد شاهد تلاش جدیدی از سوی سردمداران رژیم جمهوری اسلامی برای بیکار سازی زنان کارگر و ایجاد شرایط هر چه اسارت بار تری برای آن ها در جامعه هستیم. اگر دیروز با اقداماتی نظیر خارج کردن کارگاه های زیر ده نفر کارگر از شمول قانون کار به استنمار هر چه بیشتر زنان که اغلب در چنان کارگاه هائی مشغول کارند، دامن زدند، و یا با اقداماتی دیگر موجب بیکاری وسیع زنان شدند، امروز با بردن طرح جدیدی به مجلس تحت عنوان طرح "صیانت از حریم عفاف و حجاب" سعی دارند به بیکار سازی زنان ابعاد وسیع تری داده و مقاصد استنمارگرانه خود را با شدت هر چه بیشتری پیش ببرند.

طرح تازه ارائه شده به مجلس مزین به عبارات ریاکارانه ای نظیر رعایت "حرمت زنان" و یا ادعا های ارتجاعی نظیر "ما غیرت دینی داریم" و معاشرت زنان با "نامحرمان" نباید صورت بگیرد، ظاهراً جلوگیری از "اختلاط" زنان با مردان را در مرکز توجه خود قرار داده است. ماده پنج از طرح "صیانت از حریم عفاف و حجاب" مقرر می کند که در واحد های صنفی اشتغال به کار، زنان باید با "پرهیز از اختلاط با مردان و در ساعات متعارف یعنی ۷ صبح تا ۱۰ شب" باشد و در مورد مشاغلی که زنان به کار شبانه می پردازند تصریح شده است که باید مجوز نیروی انتظامی وجود داشته باشد. شکی نیست که با چنین مقرراتی محدودیت های بسیار زیادی برای اشتغال زنان به وجود آمده و بیکار سازی زنان وسعت هر چه بیشتری می یابد.

اولین بار در تیرماه [سرطان] سال جاری در شهرداری تهران بود که اجرای طرح های سرکوب گرانه مبتنی بر خارج کردن زنان از بازار کار از طرف محمدباقر قالیباف، شهردار تهران مطرح و برکناری زنان کارمند از بعضی پست ها و جداسازی اتاق های کار زنان و مردان مورد تأکید قرار گرفت. در ماه شهریور [سنبله] نیز رئیس پولیس اماکن ناجا اعلام کرد که از این پس زنان اجازه اشتغال در قهوه خانه ها و کافی شاپ ها و سفره خانه های سنتی را ندارند. با چنین اقداماتی روشن است که اگر در حال حاضر به رغم آمار بسیار بالای بیکاری زنان و زنان سرپرست خانواده، بنا به برخی گزارشات رسمی، زنان تنها ۱۶ درصد از نیروی کار ایران را تشکیل می دهند، این رقم به درجه باز هم پائین تری نزول خواهد کرد.

اگر به گذشته بر گردیم می بینیم که بیکار سازی زنان از همان دوره خمینی و آغاز کار رژیم جمهوری اسلامی با اخراج کارگران زن از برخی کارخانجات بزرگ، تحمیل کار نیمه وقت به آنان و ایجاد محدودیت برای اشتغال زنان در بعضی رشته ها شروع شد. واقعیت این است که خمینی و دارو دسته اش در زمانی روی کار آمدند که سیستم سرمایه داری جهانی که سرمایه داری وابسته ایران نیز جزئی ارگانیک از آن می باشد دچار بحران بود؛ و این هم امر ثابت

شده ای است که در شرایط بحران، رژیم های حافظ و مدافع سرمایه داری می کوشند در درجه اول زنان را از بازار کار خارج کنند. چنین رژیم هائی البته برای این کار خود توجیهاتی می تراشند تا توده ها به دلایل اصلی بیکار سازی زنان پی نبرند. با رجوع به تجارب تاریخی می بینیم که مثلاً اگر هیتلر در شرایط شدت گیری بحران در آلمان، در توجیه بیکاری زنان این طور جلوه می داد که گویا معتقد است که زن خوب مادری است که زندگی خود را وقف تربیت فرزندان می سازد، و دستگاه تبلیغاتی نازی ها خانه نشین شدن زنان را حسنی برای آنان قلمداد می نمودند، در ایران نیز خمینی و دیگر سردمداران جمهوری اسلامی برای لاپوشانی علت اصلی ایجاد محدودیت برای اشتغال زنان - که همانا بحران و رکود در سیستم سرمایه داری ایران بود، ایجاد محدودیت در اشتغال زنان را با توسل به این بهانه که در اسلام در مورد زن «ائله و بنله» گفته شده توجیه کردند.

امروز با شدت گیری بحران در سیستم سرمایه داری وابسته ایران، خوابیدن تولید و بسته شدن کارخانجات یکی پس از دیگری، چنان آهنگ سریعی به خود گرفته است که باعث گسترش شدید بیکاری گشته و نه فقط زندگی کارگران بلکه زندگی آحاد بزرگی از جامعه را نیز در چنگال خود می فشرد. در عین حال با شدت گیری بحران، درجه فشار روی زنان و بیکار سازی آنان نیز ابعاد هر چه فزاینده ای به خود گرفته است. به عبارتی دیگر، هر چه تعطیلی کارخانه ها و مراکز تولید و رشد بیکاری در جامعه شدت و وسعت بیشتری می یابد دست اندرکاران رژیم هم در وسعت و شدت بیشتری به زن ستیزی و محدود کردن کار زنان در جامعه که اکثریت آنان را زنان کارگر تشکیل می دهد، روی می آورند. این دو، نسبت کاملاً مستقیم با هم دارند. بر این اساس، شاهدیم که توجیهات ایدئولوژیک اینان نیز بس وقیحانه تر از قبل گشته است، گوئی این فرزندان خلف خمینی دژخیم، به کشف مقررات و توصیه های جدیدی در اسلام که تاکنون مطرح نکرده بودند نایل آمده اند(!!). مثلاً اگر دیروز خمینی در توجیه بیکار سازی و تحمیل کار نیمه وقت به زنان کارگر و در تلاش برای محدود کردن حضور زنان در امور اجتماعی مطرح می کرد که به گفته اسلام جایگاه زن در خانه است و شرکت کردن زنان در کارهای اجتماعی در دوره شاه باعث شد که "آن ها حتی مردها را هم فاسد کردند"، اگر دیروز در توجیه دلیل مجبور کردن زنان برای پوشاندن موی سرشان، از قول بنی صدر، اولین رئیس جمهور رژیم گفته می شد که گویا از موی زنان "اشعه" ای ساطع می شود که باعث تحریک مردها می گردد، امروز با شدت گیری بحران اقتصادی در سیستم سرمایه داری حاکم بر ایران و رشد هر چه شدیدتر بیکاری در جامعه و هم زمان تشدید سیاست خارج کردن زنان از بازار کار، گردانندگان کنونی رژیم به ایجاد فضای تبلیغاتی جدیدی روی آورده و در حالی که در نشریات خود می نویسند که "بسیاری از مسؤلان مهمترین وظیفه زنان را تربیت فرزند و همسراری عنوان می کنند"(نقل از "کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران، ۱۳۹۳/۷/۲۷) و "عفاف و حجاب" برای زنان تجویز می کنند، کار را به جایی هم رسانده اند که جوجه آخوندهای شان با وقاحت تمام مطرح می کنند که "خداوند متعال" گفته است که اساساً "زن باید به لحاظ اقتصادی وابسته به مرد باشد"؛ و یا در برنامه های تلویزیونی شان مطرح می کنند که به گفته اسلام علاوه بر موی سر، همه قرص صورت زن باید پوشیده شود؛ و این امر گویا دلایل به اصطلاح علمی هم دارد و آن این است که از چشمان مرد اشعه ای ساطع می شود که وقتی به صورت زن بخورد باعث پیری زود رس زن می گردد!! (شبکه ۲، برنامه "زنده باد زندگی" دوم مهر [میزان] سال جاری) این خرافه و مهملاتی که از فرط مسخره بودن شان بیشتر به شوخی و مزاح شباهت دارند، و به مایه جوک زنان و مردان تبدیل گشته اند، دقیقاً انعکاس و شرح حال ورشکستگی اقتصاد در هم شکسته و گرفتار در چنبره بحران سرمایه داری وابسته ایران است. در چنین شرایطی است که طرح "صیانت از حریم عفاف و حجاب" در مجلس مطرح شده، در شرایطی که فشارهای وحشتناک و خانمان برانداز وضعیت اقتصادی وخامت بار کنونی بر زندگی کارگران و زحمتکشان، آن هم در شرایط سیطره اختناق سیاه حاکم بر جامعه، آن ها را در یک شرایط جهانی واقعی قرار داده و باعث شدت گیری مبارزات آنان گشته

است. این طرح که بیانگر روی آوری جمهوری اسلامی به سرکوب هر چه شدیدتر و گسترده جامعه و تشدید استثمار هر چه وحشیانه تر کارگران و به خصوص کارگران زن می باشد، پاسخی از طرف رژیم به چنین واقعیتی است. طرح "صیانت از حریم عفاف و حجاب" و توسعه جداسازی زن و مرد به حوزه های هر چه بیشتر زندگی، از یک طرف با بیکار سازی زنان، محبوس کردن آن ها در خانه و جلوگیری از شرکت زنان در امور اجتماعی همراه با مردان، هدف خارج کردن نیمی از آحاد جامعه از صحنه مبارزه با سرمایه داران و رژیم جمهوری اسلامی و سنگ اندازی در مبارزات متحدانه زنان و مردان مبارز را دارد، و از طرف دیگر با بی ارزش نمودن نیروی کار زنان کارگر و پائین آوردن دستمزدها و در یک کلام استثمار هر چه بیشتر کارگران - اعم از زن و مرد - باعث افزایش سود سرمایه داران گشته و به قیمت تحمیل یک زندگی تماماً فلاکت بار به خانواده های کارگری، چشم انداز حفظ نظام گنبدیده و در آستانه مرگ سرمایه داری در ایران را تعقیب می کند.

تا جایی که طرح مزبور به موضوع استثمار ربط دارد با نگاهی به شرایط کنونی کار و معیشت زنان کارگر می توان پیامد هائی که اجرای این طرح بر زندگی خانواده های کارگری به جا خواهد گذاشت را هر چه بیشتر متوجه شد. در حال حاضر "کارفرمایان می گویند لازم نیست قراردادی نوشته شود. آن قدر متقاضی در بازار کار وجود دارد که می توان بدون نوشتن قرارداد کارگر استخدام کرد" (نشریه "مشرق امروز" به تاریخ ۲۳ تیرماه [سرطان] ۱۳۹۳) و این تحمیل در مورد زنان کارگر با توجه به محدودیت هائی که برای اشتغال زنان در اثر سیاست های زن ستیزانه جمهوری اسلامی وجود دارد به راحتی صورت می گیرد، از جمله در مورد زنان کارگری که سفارش کار را از تولیدی ها گرفته و در خانه های محقر خود به کار تولیدی می پردازند. زنانی هم که در کارگاه کار می کنند به خاطر زن بودن شان مجبورند با امضای فرم هائی، پیشاپیش خود را از اندک مزایا و حمایت هائی که در قانون کار برای کارگران در نظر گرفته شده محروم سازند و با دستمزدی بسیار پائینی در ساعاتی طولانی برای سرمایه دار کار کنند. حال می توان تصور نمود که بر اساس طرح مورد بحث، با از بین بردن فرصت های شغلی باز هم بیشتری برای زنان، دست سرمایه داران برای استثمار نیروی کار تا چه حد به واقع نامحدودی باز تر خواهد شد.

وضوح این امر برای خود کارگران به درجه ای است که در نشریات رژیم هم تصریح می شود که: "دستمزد پائین زنان کارگر حتی منجر به اعتراض همکاران مرد آن ها شده است. کارگران مرد معتقدند اگر زنان دستمزد بیشتری مطالبه کنند، دستمزد کلی کارگران نیز افزایش خواهد یافت." (ایلنا، ۱۳۹۳/۲/۷). بنابراین با اجرای طرح "صیانت از حریم عفاف و حجاب" به قیمت استثمار هر چه وحشیانه تر نیروی کار و مواجه ساختن خانواده های کارگری با مصیبت ها و فلاکت های متعدد، سرمایه داران بر سرمایه خود خواهند افزود و رژیم حاکم امیدوار است که بتواند از این طریق و البته همراه با شدت بخشیدن به فضای ترور و اختناق و اعمال سرکوب های وحشیانه، سیستم سرمایه داری گنبدیده ایران را حفظ و آن را تداوم دهد.

اما فشارهای اقتصادی همراه با سیطره دیکتاتوری شدیداً قهر آمیز جمهوری اسلامی که کارد را به استخوان مردم رسانده نمی تواند از طرف کارگران و دیگر توده های تحت ستم ایران بی پاسخ بماند. جامعه ایران امروز آستان حوادثی است که در مسیر خود دیر یا زود جمهوری اسلامی و سیستم سرمایه داری ایران را به گور خواهد سپرد.

به نقل از : ماهنامه کارگری ، ارگان کارگری چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۹ ، مهر ماه [میزان] ۱۳۹۳